

Dosarul nr. 2r-426/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de apel Chișinău (Jud: M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

DECIZIE

16 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Vitalie Badia,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Mixtă „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni împotriva lui Vitalie Badia cu privire
la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii din 14 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
restituit cererea de apel depusă de către Vitalie Badia,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2018, ÎM „Orange Moldova” SA a depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Vitalie Badia cu privire la încasarea datoriei în sumă de
15252,07 lei, a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 1000 lei și a taxei
de stat în sumă de 457,56 lei.

Prin hotărârea din 16 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru
s-a admis acțiunea înaintată de ÎM „Orange Moldova” SA.

S-a încasat din contul lui Vitalie Badia în beneficiul ÎM „Orange Moldova”
SA a datoriei în sumă de 15252,07 lei, a cheltuielilor pentru asistența juridică în
sumă de 1000 lei și a taxei de stat în sumă de 457,56 lei.

La 20 februarie 2020, Vitalie Badia a depus cerere de apel nemotivată
împotriva hotărârii din 16 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea cererii de apel, casarea hotărârii
contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea din 14 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea
de repunere în termen și s-a restituit cererea de apel depusă de către Vitalie Badia.

La 08 iulie 2020, Vitalie Badia a declarat recurs împotriva încheierii din 14
mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea
încheierii recurate, admiterea cererii de repunere în termen a apelului, cu restituirea
cauzei spre judecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că a luat cunoștință cu încheierea
contestată la 08 iulie 2020.

Totodată, Vitalie Badia a relatat că cererea de apel a fost depusă peste termenul de 30 de zile, din cauza unor factori obiectivi, care nu pot fi puși în culpa sa. Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, cauza a fost examinată în lipsa sa, nefiind citat legal, or, plicurile poștale cert indică asupra faptului că scrisorile expediate la adresa mun. Chișinău, str. Vadul lui Vodă 78, ap. 26 și str. Ginta Latină 21, ap. 55 au fost restituite instanței cu mențiunea „nereclamat”.

Mai mult, recurentul a notat că în perioada în care era expedită corespondența poștală, se afla peste hotarele Republicii Moldova, fapt confirmat prin comunicatul eliberat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, respectiv a fost în imposibilitate de a recepționa corespondența.

Vitalie Badia a menționat că despre existența hotărârii a aflat la 30 decembrie 2019, când a fost telefonat de executorul judecătoresc Natalia Doagă și la 31 decembrie 2019 a depus cerere de eliberare a copiilor din dosar. În acest sens consideră eronată concluzia instanței de apel precum că a luat cunoștință cu hotărârea primei instanțe la 31 decembrie 2019. Or, abia la 24 ianuarie 2020 a luat cunoștință cu materialele cauzei, din motivul că angajații cancelariei Judecătoriei Chișinău, sediul Centru se aflau în dare de seamă în perioada 02 ianuarie 2020 – 13 ianuarie 2020 și nu eliberau acte, precum și din motivul că se afla peste hotarele țării.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 4950 din 20 mai 2020, se confirmă faptul că Curtea de Apel Chișinău a expedit participantilor la proces copia încheierii din 14 mai 2020 (f.d. 128), însă date despre recepționarea încheierii, la materialele cauzei nu sunt.

Astfel, instanța de recurs consideră că Vitalie Badia s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 14 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, la 28 decembrie 2018, ÎM „Orange Moldova” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Badia cu privire la încasarea datoriei în sumă de 15252,07 lei, a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 1000 lei și a taxei de stat în sumă de 457,56 lei.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanța prin hotărârea din 16 septembrie 2019, a admis integral acțiunea înaintată de ÎM „Orange Moldova” SA (f.d. 90, 105-107).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 februarie 2020, Vitalie Badia a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 16 septembrie 2019

a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea cererii de apel, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 98).

Prin încheierea din 14 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de repunere în termen și s-a restituit cererea de apel depusă de către Vitalie Badia (f.d. 122-127).

Din conținutul încheierii recurate se deduce că restituirea cererii de apel a fost generată de faptul că Vitalie Badia a declarat apel în afara termenului legal, iar cererea de repunere în termen este neîntemeiată.

Sub acest aspect, instanța de recurs consideră că încheierea instanței de apel este emisă în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Or, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Articolul 362, alin. (1) Cod de procedură civilă, stabilește că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În contextul normelor precitate, Colegiul judiciar precizează că termenul de apel împotriva hotărârii instanței de fond este de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. La caz, termenul a început să curgă de la 17 septembrie 2019 și a expirat la 16 octombrie 2019, însă Vitalie Badia a depus cererea de apel nemotivată, abia la 20 februarie 2020.

Referitor la solicitarea recurentului de repunere în termen a cererii de apel, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 116 alin. (1) – (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii de repunere în termen, or, argumentele și probele anexate de Vitalie Badia în susținerea cererii sale, nu sunt suficiente pentru a satisface cerința înaintată.

Așadar, cu privire la argumentul recurentului despre faptul că nu a fost citat legal, deoarece plicurile poștale anexate la materialele cauzei indică asupra faptului că scrisorile expediate la adresa mun. Chișinău, str. Vadul lui Vodă 78, ap. 26 și str.

Ginta Latină 21, ap. 55 au fost restituite instanței cu mențiunea „nereclamat”, Colegiul civil menționează că într-adevăr citațiile expediate în adresa acestuia nu au fost recepționate, însă la materialele cauzei se regăsește telefonograma din 11 septembrie 2019, prin care se confirmă faptul că Vitalie Badia a fost informat despre ședința de judecată care a avut loc la 16 septembrie 2019, ora 09:30, în incinta Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d. 86).

Mai mult, referitor la argumentul lui Vitalie Badia precum că nu a recepționat corespondența deoarece se afla peste hotarele țării, instanța de recurs menționează că potrivit extrasului eliberat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din 14 august 2020, se atestă faptul că în perioada examinării cauzei recurentul nu s-a aflat permanent peste hotarele țării, acesta având intrări și ieșiri frecvente, cu interval mic între ele (f.d. 102-103), fapt ce atestă că recurentul a avut timp să se intereseze despre dosarul în care este vizat.

Nu are relevanță nici argumentul recurentului cu privire la faptul că a luat cunoștință cu hotărârea primei instanțe abia la 24 ianuarie 2020, or, la materialele cauzei este anexată cererea acestuia din 31 decembrie 2019, cu mențiunea „am făcut cunoștință cu dosarul” (f.d. 95).

Astfel fiind, instanța de recurs conchide că recurentul s-a folosit cu rea credință de drepturile sale procedurale, or, fiind cert că cunoștea despre existența și examinarea cauzei în prima instanță din data de 11 septembrie 2019, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, de a proteja drepturile de acces la instanță și de a verifica soarta dosarului.

Mai mult, instanța de recurs consideră necesar de a menționa prevederile art. 10 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, care stipulează că sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Totodată, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârile Istrate, Melnic și Ceachir contra Republicii Moldova din 13 iunie 2006, 14 noiembrie 2006 și 15 ianuarie 2008 a constatat că instanțele judecătorești naționale prin admiterea spre examinare a unei cereri de apel/recurs depuse peste termenul limită au încălcat principiul securității raporturilor juridice.

La caz, Colegiul judiciar conchide că acțiunile apelantului-recurent nu constituie decât o eludare de a realiza drepturile și obligațiunile procedurale, rezultând din prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Or, apelantul nu a dat dovadă de diligență și bună-credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale procedurale, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare, prin depunerea în termen a cererii de apel.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de către recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, stabilind în jurisprudența degajată că în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârii instanței de fond, instanța superioară poate restricționa dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde cerințelor legale aplicabile (speța Tudor-Comerț c. Moldovei, hotărârea din 04 noiembrie 2008, definitivă din 04 februarie 2009).

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea contestată este întemeiată și emisă cu respectarea cadrului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul depus împotriva încheierii din 14 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiat și necesită să fie respins, cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Vitalie Badia.

Se menține încheierea din 14 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Întreprinderea Mixtă „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni împotriva lui Vitalie Badia cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu